

ЗАКОН

О АМБАЛАЖИ И АМБАЛАЖНОМ ОТПАДУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се услови заштите животне средине које амбалажа мора да испуњава за стављање у промет, управљање амбалажом и амбалажним отпадом, извештавање о амбалажи и амбалажном отпаду, економски инструменти, као и друга питања од значаја за управљање амбалажом и амбалажним отпадом.

Одредбе овог закона примењују се на увезену амбалажу, амбалажу која се производи, односно ставља у промет и сав амбалажни отпад који је настао привредним активностима на територији Републике Србије, без обзира на његово порекло, употребу и коришћени амбалажни материјал.

Изузеци од примене

Члан 2.

Одредбе овог закона не примењују се на контејнере и велика средства за паковање – ИВС који се користе за друмски, железнички, водни или ваздушни међународни транспорт.

Циљ закона

Члан 3.

Циљ овог закона је да у складу са начелом одрживог развоја обезбеди:

- 1) очување природних ресурса;
- 2) заштиту животне средине и здравља људи;
- 3) развој савремених технологија производње амбалаже;
- 4) успостављање оптималног система управљања амбалажом и амбалажним отпадом у складу са начелом поделе одговорности;
- 5) функционисање тржишта у Републици Србији;
- 6) превенцију стварања трговинских препрека, избегавање поремећаја и ограничења у конкуренцији.

Основна начела

Члан 4.

Основна начела управљања амбалажом и амбалажним отпадом јесу:

- 1) подела одговорности свих привредних субјеката у складу са начелом „загађивач плаћа” током животног циклуса производа;
- 2) спречавање, односно смањење стварања амбалаже и амбалажног отпада, као и њихове штетности по животну средину;

- 3) поновна употреба амбалаже, рециклажа и други облици поновног искоришћења и смањење коначног одлагања амбалажног отпада;
- 4) добровољно споразумевање о управљању амбалажним отпадом.

Значење појмова

Члан 5.

Појмови употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) *амбалажа* јесте производ направљен од материјала различитих својстава, који служи за смештај, чување, руковање, испоруку, представљање робе и заштиту њене садржине, а укључује и предмете који се користе као помоћна средства за паковање, умотавање, везивање, непропусно затварање, припрему за отпрему и означавање робе. Амбалажа може бити:

- примарна амбалажа као најмања амбалажна јединица у којој се производ продаје коначном купцу;

- секундарна амбалажа као амбалажна јединица која садржи више производа у примарној амбалажи са наменом да на продајном месту омогући груписање одређеног броја јединица за продају, без обзира да ли се продаје крајњем кориснику или се користи за снабдевање на продајним местима. Ова амбалажа се може уклонити са производа без утицаја на његове карактеристике;

- терцијарна (транспортна) амбалажа намењена за безбедан транспорт и руковање производа у примарној или секундарној амбалажи. Ова амбалажа не обухвата контејнере за друмски, железнички, водни или ваздушни транспорт.

2) *једнократна амбалажа* је амбалажа која је пројектована ради коришћења само једном;

3) *повратна амбалажа* је амбалажа која се, након враћања од стране потрошача, поновно употребљава за исту намену;

4) *амбалажни материјал* је материјал различитог својства од кога се прави амбалажа;

5) *амбалажни отпад* јесте свака амбалажа или амбалажни материјал који не може да се искористи у првобитне сврхе, изузев остатака насталих у процесу производње;

6) *комунални амбалажни отпад* јесте отпад од примарне и секундарне амбалаже који настаје као отпад у домаћинствима (кућни отпад) или у индустрији, занатским делатностима, услужним или другим делатностима (комерцијални отпад), а који је сличан отпаду из домаћинства у погледу његове природе или састава и сакупља се са одређене територијалне целине, у складу са законом;

7) *амбалажни отпад који није комунални отпад* је отпад од примарне, секундарне или терцијарне амбалаже који настаје као отпад у процесу производње, малопродаји, услужним и другим делатностима који није сакупљен кроз систем сакупљања који организује јавно комунално предузеће, односно друго правно лице или предузетник (у даљем тексту: комунално предузеће);

8) *управљање амбалажним отпадом* јесте планирање и организовање активности везаних за сакупљање, транспорт, складиштење, третман и одлагање амбалажног отпада, укључујући надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после затварања;

9) *превенција (спречавање)* јесте смањење садржаја опасних материја у материјалу и супстанцама на нивоу процеса производње, стављања у промет, дистрибуцији, коришћењу и у фази уклањања, посебно усавршавањем производа и развојем савремених технологија;

10) *поновна употреба* јесте свака операција којом се амбалажа, која је тако планирана и пројектована да обави минималан број пражњења и пуњења током употребе (вишекратна употреба), поново напуни или употреби за исту намену за коју је планирана, са или без помоћних средстава присутних на тржишту која омогућавају да се амбалажа поново напуни. Поново употребљена амбалажа постаје отпад ако се дуже време поново не употреби;

11) *компонента амбалаже* је део амбалаже који се може ручно или једноставним физичким поступком одвојити;

12) *функционална јединица амбалаже* подразумева више компонената спојених заједно у облику који крајњи корисник користи;

13) *комплетан систем паковања* подразумева примарну, секундарну и терцијарну амбалажу, тј. крајњи облик паковања који произвођач дистрибуира испоручиоцу;

14) *саставни део амбалаже* је део од кога је израђена амбалажа или њена компонента који се не може одвојити ручно или једноставним физичким путем;

15) *вишеслојна амбалажа* је амбалажа сачињена од различитих материјала који се не могу одвојити ручно;

16) *поновно искоришћење* је било који поступак или метода искоришћења у смислу прописа којима се уређује управљање отпадом;

17) *рециклажа амбалажног отпада* је поновна прерада амбалажног отпада у оквиру производног процеса за првобитну намену или за остале намене, укључујући органску рециклажу а искључујући искоришћење у енергетске сврхе;

18) *искоришћење амбалажног отпада у енергетске сврхе* је коришћење амбалажног отпада у директном спаљивању са или без присуства друге врсте отпада са примарним циљем искоришћења топлоте;

19) *органски поступак рециклаже* јесте аеробни (производња компоста) или анаеробни (производња биогаза), третман биоразградљивих делова амбалажног отпада под контролисаним условима и уз коришћење микроорганизама којим се добија компост или метан. Одлагање отпада на специјално пројектоване депоније не сматра се обликом органске рециклаже;

20) *одлагање амбалажног отпада* је било који поступак или метода поступања са амбалажним отпадом када не постоје могућности регенерације, рециклаже, прераде, директног поновног коришћења или употребе као алтернативног извора енергије, у складу са прописима којима се уређује управљање отпадом;

21) *субјекти управљања амбалажом и амбалажним отпадом* јесу:

- произвођач, као правно лице или предузетник, који производи амбалажу;

- увозник, као правно лице или предузетник, који увози сировине за производњу амбалаже и амбалажу;

- пакер/пунилац, као правно лице или предузетник, који пакује/пуни амбалажу;

- испоручилац, као правно лице или предузетник, који ставља у промет амбалажу или упакован производ, независно од тога да ли је то лице истовремено и произвођач, увозник, пакер/пунилац или трговац на велико;
- сакупљач амбалажног отпада, као правно лице, предузетник или физичко лице, које сакупља разврстани отпад;
- крајњи корисник, као потрошач који, у сврху крајње потрошње или конзумације упаковане робе, скида амбалажу са робе или је празни тако да она постаје амбалажни отпад или трговац на мало који, у циљу даље продаје робе скида амбалажу са робе или је празни тако да она постаје отпад секундарне или терцијарне амбалаже;
- крајњи снабдевач, као лице које снабдева амбалажом или упакованом робом крајњег корисника, независно од тога да ли је то лице истовремено и произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац;
- превозник, као правно лице, предузетник или физичко лице, које врши превоз амбалажног отпада;
- оператер система управљања амбалажним отпадом (у даљем тексту: оператер), као привредно друштво или друго правно лице које управља постројењем или га контролише или је овлашћено за доношење економских одлука у области управљања амбалажним отпадом и на чије се име издаје дозвола за управљање амбалажним отпадом;

22) *добровољни споразум* је писани споразум закључен између Републике Србије коју заступа Влада и заинтересованих субјеката из различитих привредних грана, који је отворен за све који желе да приступе и испуне услове споразума ради постизања националних циљева из овог закона.

Примена прописа

Члан 6.

Амбалажни отпад настао у Републици Србији се сакупља, транспортује, складишти, третира и одлаже под условима и на начин, прописан законом којим се уређује управљање отпадом, законом којим се уређује комунална делатност и овим законом.

На издавање дозвола за управљање амбалажним отпадом примењују се одредбе закона којим се уређује управљање отпадом, ако овим законом није друкчије прописано.

На амбалажу и амбалажни отпад примењују се и посебни прописи којима се уређује безбедност и здравље људи, здравствена исправност упакованог производа, промет опасних материја, као и услови за транспорт производа.

II. УСЛОВИ ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ КОЈЕ АМБАЛАЖА МОРА ДА ИСПУЊАВА ЗА СТАВЉАЊЕ У ПРОМЕТ

Стављање у промет

Члан 7.

Амбалажа се може ставити у промет под условом да испуњава основне захтеве који се односе на производњу и састав амбалаже, њену поновну употребу и поновно искоришћење, укључујући погодност амбалаже за рециклажу.

Министар надлежан за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министар) прописује критеријуме за одређивање шта може бити амбалажа, са примерима за примену критеријума и утврђује листу српских стандарда који се односе на основне захтеве (у даљем тексту: српски стандарди).

Усаглашеност са основним захтевима

Члан 8.

Амбалажа је усаглашена са основним захтевима за стављање у промет уколико је у складу са свим специфичним захтевима који се односе на:

- 1) производњу амбалаже;
- 2) састав амбалаже;
- 3) поновну употребу амбалаже;
- 4) амбалажу која је поновно искористива рециклажом материјала;
- 5) амбалажу која је поновно искористива компостирањем и биоразградњом;
- 6) амбалажу која је поновно искористива у облику енергије.

Захтеви из става 1. тачка 1) овог члана примењују се на комплетан систем паковања.

Захтеви из става 1. тачка 2) овог члана примењују се на компоненту амбалаже.

Захтеви из става 1. тач. 3) до 6) овог члана примењују се на функционалну јединицу амбалаже.

Произвођач и увозник амбалаже дужан је да приликом стављања амбалаже у промет или употребе изда, односно обезбеди декларацију о усаглашености амбалаже са захтевима за стављање у промет, у складу са законом.

Амбалажа је усаглашена са одређеним специфичним захтевом уколико је произведена у складу са српским стандардом са листе стандарда из члана 7. став 2. овог закона који се односи на тај специфични захтев.

Уколико амбалажа није произведена у складу са српским стандардом, усаглашеност амбалаже са одређеним специфичним захтевом може се доказивати и на други одговарајући начин (техничка спецификација, техничка документација са извештајима о испитивању и слично).

Специфични захтеви за производњу амбалаже

Члан 9.

Амбалажа треба да буде произведена тако да њена запремина и/или тежина материјала садржаних у њој буде ограничена на најмању одговарајућу меру уз одржавање нивоа:

- 1) безбедности и здравствене исправности упакованог производа;
- 2) функционалности унутар ланца испоруке и употребе;
- 3) прихватљивости упакованог производа од стране потрошача.

При производњи амбалаже идентификује се критично подручје, односно подручје испод кога није могуће даље смањење употребљених материјала.

Ако ниједно критично подручје није идентификовано, амбалажа није усаглашена за захтевима за њену производњу.

Специфични захтеви за састав амбалаже

Члан 10.

Амбалажа треба да буде произведена тако да укупан ниво концентрације олова, кадмијума, живе и шестовалентног хрома у амбалажи или њеним компонентама не прелази прописану граничну вредност.

Одређивање концентрације тешких метала, зависно од материјала амбалаже или њене компоненте врши се према методологији утврђеној српским стандардом.

Амбалажа треба да буде произведена тако да концентрација опасних материја у емисији, пепелу и процедурним водама буде минимизирана.

Идентификација присуства опасних материја у амбалажи или њеним компонентама и могућност њиховог присуства у емисији, пепелу и процедурним водама са депонија врши се у складу са српским стандардом.

Ако су идентификоване опасне материје у амбалажи или њеној компоненти које се могу испустити у животну средину, амбалажа мора да задовољи захтев за њихову минимизацију на начин утврђен српским стандардом.

Министар прописује граничну вредност укупног нивоа концентрације олова, кадмијума, живе и шестовалентног хрома у амбалажи или њеним компонентама, изузетке од примене и рок за примену граничне вредности.

Специфични захтеви за поновну употребу амбалаже

Члан 11.

Физичке и друге карактеристике амбалаже морају бити такве да обезбеде адекватан квалитет амбалаже и омогуће њену поновну употребу за исту намену тако да:

- 1) дизајн амбалаже омогући поновно пуњење или утовар, као и одговарајући број циклуса пуњења или пражњења;
- 2) се амбалажа може оспособити за поновно коришћење узимајући у обзир заштиту здравља и захтеве безбедности;
- 3) на тржишту постоји доступан систем за остваривање поновне употребе (сакупљање повратне амбалаже, поновно пуњење или утовар).

Идентификација најпогоднијег система поновне употребе за одређену врсту амбалаже, узимајући у обзир специфичне околности њене намераване употребе, врши се на начин утврђен српским стандардом.

Амбалажа коју није могуће поново употребити, као ни поновно искористити путем рециклаже, биоразградње или контролисаног спаљивања, постаје амбалажни отпад намењен за одлагање у складу са законом.

Специфични захтеви за амбалажу која је поновно искористива рециклажом материјала

Члан 12.

Амбалажа мора бити пројектована и произведена тако да када постане амбалажни отпад омогући рециклажу материјала употребљених у производњи те амбалаже у одређеном масеном проценту. Вредности масених процената зависе од амбалажног материјала.

Основни критеријуми за амбалажу која је погодна за рециклажу утврђени су српским стандардом и односе се на:

- 1) контролу дизајна, састава амбалаже и процеса њене израде;
- 2) постојање расположиве технологије рециклаже;
- 3) испуштање у животну средину, као последица процеса рециклаже.

Специфични захтеви за амбалажу која је поновно искористива компостирањем и биоразградњом

Члан 13.

Амбалажа која је поновно искористива компостирањем мора да буде произведена тако да када постане амбалажни отпад тај отпад обрађен за потребе компостирања има таква биоразградива природна својства да не спречава одвојени процес сакупљања, компостирања или активност која је тим процесом започета.

Амбалажа која је поновно искористива биоразградњом мора да буде произведена тако да када постане амбалажни отпад, тај отпад треба да има таква природна својства да може да буде подвргнут физичком, хемијском, термалном или биолошком распадању и да се већина готових компоста на крају разложи у угљен-диоксид, биомасу и воду.

Амбалажа која се састоји од различитих компоненти сматра се погодном за компостирање или биоразградњу ако се компоненте погодне за компостирање могу лако раздвојити од компоненти које нису погодне за компостирање или ако су сви амбалажни материјали погодни за компостирање.

Специфични захтеви за амбалажу која је поновно искористива у облику енергије

Члан 14.

Амбалажа мора бити пројектована и произведена тако да испуњава термодинамичке захтеве за дозвољено контролисано спаљивање амбалажног отпада уз искоришћење енергије.

Спецификација минималне доње топлотне моћи, као и начин одређивања топлотне добити, приказује се по методологији и поступку за примену те методологије који су утврђени у одговарајућем српском стандарду или по еквивалентној методологији.

Идентификација и означавање

Члан 15.

Амбалажа се идентификује и означава према природним својствима амбалажних материјала који су коришћени у њеној производњи да би се

олакшало сакупљање, поновна употреба и поновно искоришћење, укључујући и рециклажу, компостирање, биоразградњу и искоришћење у енергетске сврхе.

Амбалажа носи одговарајућу ознаку или на самој амбалажи или на етикети, а уколико величина амбалаже то не дозвољава, на приложеном упутству.

Ознака указује на врсту материјала употребљеног у производњи амбалаже, као и на могућност поновне употребе и рециклаже, уколико постоји.

Ознака треба да буде јасна, видљива и лако читљива, односно издржљива и трајна, чак и када је амбалажа отворена.

Министар прописује начин нумерисања, скраћенице и симболе на којима се заснива систем идентификације и означавања амбалажних материјала.

III. УПРАВЉАЊЕ АМБАЛАЖОМ И АМБАЛАЖНИМ ОТПАДОМ

Национални циљеви

Члан 16.

Национални циљеви управљања амбалажом и амбалажним отпадом утврђују се Планом смањења амбалажног отпада (у даљем тексту: План).

План садржи националне циљеве који се односе на сакупљање амбалаже и амбалажног отпада, поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада.

Приликом производње и стављања у промет амбалаже, као и поступања са амбалажним отпадом, обавезно се узимају у обзир национални циљеви утврђени Планом, који се односе на:

- 1) количину амбалажног отпада који је неопходно поновно искористити;
- 2) количину сировина у амбалажном отпаду које је неопходно рециклирати, а у оквиру количине прерађеног амбалажног отпада;
- 3) количину појединих материјала у укупној маси рециклажних материјала у амбалажном отпаду које је неопходно рециклирати.

План доноси Влада на предлог министарства надлежног за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министарство) за период од пет година.

Добровољни споразум

Члан 17.

Добровољни споразум садржи нарочито:

- 1) специфичне циљеве и рокове за њихово постизање;
- 2) обавезу произвођача, увозника, пакера/пунилаца и испоручилаца да врше периодични мониторинг, достављају извештај о постигнутим резултатима министарству и о томе обавештавају јавност;
- 3) обавезу уговорних страна да врше анализу резултата, нарочито у погледу постигнутог напретка у реализацији специфичних циљева из добровољног споразума;

4) мере које се предузимају у случају да произвођачи, увозници, пакери/пуниоци и испоручиоци не поступају у складу са добровољним споразумом;

5) ступање на снагу добровољног споразума;

6) друга питања од значаја за његово спровођење.

На амбалажу која је предмет депозитног система и добровољног споразума примењују се одредбе режима прописаног добровољним споразумом.

Добровољни споразум закључују Влада и заинтересовани субјекти из различитих привредних грана (произвођачи, увозници, пакери/пуниоци и испоручиоци).

Добровољни споразум се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије.”

Преузимање отпада

Члан 18.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац дужан је да бесплатно преузме отпад од секундарне или терцијарне амбалаже на захтев крајњег корисника.

Крајњи корисник који набавља робу од произвођача, увозника, пакера/пуниоца и испоручиоца може отпад од секундарне или терцијарне амбалаже оставити непосредно на месту набавке или га касније бесплатно вратити.

Одредба из става 2. овог члана примењује се и на отпад од примарне амбалаже која истовремено врши функцију секундарне или терцијарне амбалаже.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац дужан је да, на захтев крајњег корисника, бесплатно преузме амбалажни отпад који није комунални отпад, а потиче од примарне амбалаже, уколико за такву амбалажу није прописан посебан начин преузимања и сакупљања.

Простор за преузимање, сакупљање, разврставање и привремено складиштење амбалажног отпада

Члан 19.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац дужан је да обезбеди одређени простор за преузимање, сакупљање, разврставање и привремено складиштење амбалажног отпада који је, у складу с чланом 18. овог закона, преузет или је настао њиховом делатношћу, уколико годишња количина таквог амбалажног отпада прелази прописану количину.

У случају да годишња количина амбалажног отпада не прелази прописану количину произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац обезбеђује поступање са амбалажним отпадом у смислу одредбе члана 23. овог закона.

Министар прописује годишњу количину амбалажног отпада по врстама тог отпада за које се обавезно обезбеђује простор за преузимање, сакупљање, разврставање и привремено складиштење.

Комунални амбалажни отпад

Члан 20.

Крајњи корисник је дужан да прикупи, складишти, одложи или проследи комунални амбалажни отпад, у складу са законом којим се уређује управљање отпадом и законом којим се уређује комунална делатност.

Крајњи корисник је дужан да комунални амбалажни отпад разврстава и/или одвојено складишти, тако да не буде измешан са другим отпадом, како би могао да буде прослеђен или враћен, сакупљен, поново искоришћен, прерађен или одложен у складу са законом којим се уређује управљање отпадом.

Амбалажни отпад који није комунални отпад

Члан 21.

Забрањено је прослеђивање или враћање амбалажног отпада који није комунални отпад комуналним предузећима, осим када за то постоји закључен уговор.

Крајњи корисник мора да обезбеди да амбалажа и амбалажни отпад који није комунални отпад, који се прослеђује или враћа, не буде загађен опасним или другим материјама које нису садржане у упакованој роби, а које чине поновно искоришћење или рециклажу немогућом или изводљивом једино по несразмерно вишем трошку.

Амбалажни отпад који је загађен опасним материјама

Члан 22.

Крајњи корисник, као држалац отпада, мора да обезбеди да се са амбалажним отпадом, који је загађен опасним или другим материјама које нису саставни део упаковане робе, поступа у складу са законом којим се уређује управљање отпадом.

Преузимање и сакупљање амбалажног отпада

Члан 23.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац дужан је за амбалажу коју ставља у промет:

- 1) да обезбеди да комунално предузеће редовно преузима комунални амбалажни отпад;
- 2) да редовно преузима и сакупља амбалажни отпад који није комунални отпад од крајњих корисника;
- 3) да обезбеди поновно искоришћење, рециклажу или одлагање у складу са законом.

Обавеза из става 1. овог члана не примењује се на амбалажу која је извезена као амбалажа или упакована роба.

Обавезе из става 1. тач. 2) и 3) овог члана примењује се и на трговца на мало који продаје робу у примарној амбалажи која није комунални отпад, осим ако за такву амбалажу није предвиђен посебан начин преузимања и сакупљања.

Преношење обавезе на оператера

Члан 24.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац може да пренесе своју обавезу управљања амбалажним отпадом, уговором који закључује са оператером који, у складу са законом, обавља делатности управљања амбалажним отпадом.

Оператер је дужан да у име произвођача, увозника, пакера/пуниоца и испоручиоца:

- 1) обезбеди да комунално предузеће редовно преузима комунални амбалажни отпад;
- 2) редовно преузима и сакупља амбалажни отпад који није комунални отпад од крајњих корисника;
- 3) обезбеди поновно искоришћење, рециклажу или одлагање у складу са законом.

За сваку врсту амбалаже, за коју произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац из члана 23. овог закона или крајњи корисник из члана 27. овог закона, пренесе своју обавезу на оператера, тај оператер је дужан да осигура управљање амбалажним отпадом у целини (на свим нивоима стављања амбалаже и упаковане робе у промет и на подручју где настаје амбалажни отпад), у складу са закљученим уговором.

Дозвола за сопствено управљање амбалажним отпадом

Члан 25.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац може сам да сакупља амбалажни отпад који није комунални отпад од крајњих корисника и да обезбеди његово поновно искоришћење, рециклажу и одлагање, уколико пре пласирања робе на тржиште, прибави дозволу министарства.

Уз захтев за издавање дозволе лице из става 1. овог члана подноси:

- 1) доказ о регистрацији произвођача, увозника, пакера/пуниоца или испоручиоца, као и доказ о регистрацији подизвођача, уколико постоји;
- 2) план управљања амбалажним отпадом;
- 3) друге доказе, по захтеву министарства.

План управљања амбалажним отпадом који лице из става 1. овог члана доноси за период од пет година садржи нарочито податке о:

- 1) врсти амбалаже којом сам управља;
- 2) начину и учесталости преузимања отпада који није комунални отпад од крајњег корисника;
- 3) врсти и капацитету опреме, постројења и уређаја за сакупљање, привремено складиштење, разврставање или другим активностима којима се обезбеђује поновно искоришћење, рециклажа или одлагање амбалажног отпада;
- 4) предвиђеној укупној маси амбалажног отпада који треба прикупити у току године и маси амбалажних сировина које је неопходно рециклирати, у складу са националним циљевима;

5) методама и подизвођачима који обезбеђују поновно искоришћење, рециклажу или одлагање сакупљеног амбалажног отпада;

6) предвиђеној количини прерађеног амбалажног отпада, као и о количини појединих рециклираних материјала у складу са националним циљевима.

Министарство издаје дозволу из става 1. овог члана на период од пет година, ако на основу плана из става 3. овог члана, утврди да су испуњени услови који се тичу постизања количине прерађене амбалаже и рециклираних сировина, у складу са националним циљевима.

Дозвола из става 1. овог члана садржи нарочито: врсту амбалажног отпада који треба сакупити, количину амбалажног отпада који треба поновно искористити и рециклирати, као и количину сировина у амбалажном отпаду предвиђену за рециклажу изражену у процентима.

Промена услова у дозволи, односно ревизија дозволе, може се вршити у року важења дозволе.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац може без дозволе министарства да прикупља амбалажни отпад, уколико се ради о сопственој повратној амбалажи која је враћена од крајњег корисника, а није више погодна за поновну употребу.

Дозвола се издаје решењем које је коначно.

Обавезе лица које обезбеђује сопствено управљање амбалажним отпадом

Члан 26.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац који обезбеђује сопствено управљање амбалажним отпадом дужан је да:

1) обезбеди да се амбалажни отпад који преузме или прикупи у свакој календарској години поновно искористи, рециклира или одложи до краја те календарске године, тако да постигне утврђене националне циљеве;

2) сноси трошкове поновног искоришћења, рециклаже или одлагања амбалажног отпада који се, упркос систему прикупљања који је сам успоставио, појави у систему прикупљања који спроводи оператер;

3) путем обавештења на амбалажи коју ставља у промет или на други начин, обавести крајњег корисника о могућности да амбалажни отпад остави непосредно на месту набавке или га накнадно бесплатно врати крајњем снабдевачу на месту одређеном за ту намену.

Обавезе крајњег корисника који нема снабдевача

Члан 27.

Крајњи корисник који увози или купује амбалажу или амбалажне сировине за потребе сопствене делатности, а нема снабдевача, мора да обезбеди управљање тим амбалажним отпадом који није комунални отпад, тако што ће закључити уговор са оператером или сам обезбедити поновно искоришћење, рециклажу или одлагање амбалажног отпада.

Одредбе чл. 25. и 34. овог закона примењују се на лице из става 1. овог члана уколико сам обезбеђује поновно искоришћење, рециклажу или одлагање амбалажног отпада.

Обавезе трговца

Члан 28.

Трговац на велико као крајњи снабдевач и/или трговац на мало није дужан да обезбеди прописано управљање амбалажним отпадом ако се ради о амбалажи на којој постоји декларација претходног снабдевача о томе да он гарантује управљање амбалажним отпадом или ако се ради о амбалажи на којој постоји посебан знак путем кога оператер гарантује да је та амбалажа укључена у његов систем управљања или ако се ради о амбалажи наведеној у чл. 29. став 1. и 30. ст. 1. и 2. овог закона.

Декларација претходног снабдевача мора бити забележена на сваком рачуну или фактури за продату или примљену робу.

Изузеци од примене у погледу количине амбалаже

Члан 29.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац није дужан да обезбеди прописано управљање амбалажним отпадом, у смислу одредбе чл. 23. до 27. овог закона, ако укупна количина амбалажних сировина, коришћених за упаковану робу коју стављају у промет, у току једне календарске године не прелази прописану количину.

Одредба става 1. овог члана не примењује се на амбалажу:

- 1) у коју је роба упакована или напуњена на месту куповине робе;
- 2) у коју су упаковане хемикалије у складу са прописима о хемикалијама;
- 3) у коју су упакована средства за заштиту биља и дрвећа.

Министар прописује врсту и количину амбалаже из става 1. овог члана.

Амбалажа са дугим веком трајања и повратна амбалажа

Члан 30.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац није дужан да обезбеди прописано управљање амбалажним отпадом ако у промет ставља амбалажу са дугим веком трајања.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац није дужан да обезбеди прописано управљање амбалажним отпадом, у смислу одредбе чл. 23. до 26. овог закона, уколико у промет ставља повратну амбалажу за коју је гарантован повраћај кроз посебан систем сакупљања, а тиме сваки пут и поновна употреба или за налепнице и етикете које су стављене у промет заједно са повратном амбалажом, а маса тих налепница и етикета не прелази 5% масе повратне амбалаже.

Министар прописује врсте амбалаже са дугим веком трајања.

Услови за издавање дозволе оператеру

Члан 31.

Оператер не може да управља амбалажним отпадом без дозволе министарства.

Дозвола се издаје оператеру који:

1) је регистрован за обављање делатности сакупљања, одношења, поновног искоришћења, рециклаже или одлагања отпада у складу са законом којим се уређује класификација делатности;

2) сам или чији подизвођач располаже опремом, постројењима и уређајима који обезбеђују управљање амбалажним отпадом у складу са законом;

3) сам или чији подизвођач обезбеђује услове за поновно искоришћење, рециклажу или одлагање амбалажног отпада у складу са законом.

Одредбе члана 25. ст. 3, 4, 5. и 6. овог закона које се односе на рок важења плана управљања амбалажним отпадом, рок важења дозволе и њен садржај, промену услова у дозволи и ревизију дозволе примењују се и на дозволу која се издаје оператеру.

Решење којим се издаје дозвола оператеру је коначно.

Захтев за издавање дозволе

Члан 32.

Оператер уз захтев за издавање дозволе подноси:

- 1) доказ о регистрацији оператера, као и регистрацији подизвођача;
- 2) план управљања амбалажним отпадом;
- 3) приказ симбола амбалаже, ако постоји намера да се користи у систему поступања са амбалажним отпадом, а као гаранција поступања са амбалажним отпадом у складу са овим законом;
- 4) друге доказе о испуњавању услова из члана 31. став 2. овог закона.

План управљања амбалажним отпадом

Члан 33.

План управљања амбалажним отпадом садржи податке о:

- 1) врсти амбалаже за коју оператер организује управљање у складу са овим законом;
- 2) произвођачу, увознику, пакеру/пуниоцу и испоручиоцу из члана 24. став 1. овог закона и крајњем кориснику из члана 27. став 1. овог закона који је пренео своју обавезу на оператера;
- 3) начину и учесталости преузимања комуналног амбалажног отпада од комуналних предузећа;
- 4) начину и учесталости преузимања амбалажног отпада који није комунални отпад од крајњег корисника;
- 5) броју и локацији места за сакупљање које оператер намерава да организује;
- 6) врсти и капацитету опреме, постројења и уређаја за преузимање, сакупљање, привремено складиштење, разврставање отпада, односно о другим активностима којима се обезбеђује поновно искоришћење, рециклажа и одлагање;

7) предвиђеној укупној маси амбалажног отпада који треба прикупити у току године и маси амбалажних сировина које је неопходно рециклирати, у складу са националним циљевима;

8) предвиђеним методама и подизвођачима који обезбеђују поновно искоришћење, рециклажу или одлагање прикупљеног амбалажног отпада;

9) предвиђеној количини прерађеног амбалажног отпада, као и о количини сировина у прерађеном и рециклираном амбалажном отпаду, у складу са националним циљевима;

10) мере заштите од пожара и друге мере, у складу са законом.

Одузимање дозволе

Члан 34.

Министарство ће одузети дозволу лицу коме је, у складу са овим законом, издата дозвола за управљање амбалажним отпадом, ако:

- 1) не обезбеди управљање амбалажним отпадом у складу са законом;
- 2) не достави годишњи извештај о управљању амбалажом и амбалажним отпадом у складу са овим законом;
- 3) не испуни обавезе у складу са националним циљевима.

Центри за сакупљање, разврставање и привремено складиштење

Члан 35.

Оператер је дужан да организује један или више центара за сакупљање, разврставање и привремено складиштење прикупљеног амбалажног отпада, при чему ће узети у обзир:

- 1) густину насељености и количину комуналног амбалажног отпада;
- 2) распоред места за сакупљање амбалажног отпада и количину прикупљеног амбалажног отпада који није комунални отпад;
- 3) просторни распоред и/или удаљеност уређаја и постројења у којима се прикупљени амбалажни отпад рециклира, искоришћује енергија или на други начин прерађује или одлаже;
- 4) мере заштите од пожара и друге мере, у складу са законом.

Оператер је дужан да организује места за сакупљање амбалажног отпада који није комунални отпад, на која ће крајњи корисник доносити тај отпад, ако преузимање није обезбеђено директно од крајњег корисника или крајњег снабдевача.

Поновно искоришћење, рециклажа или одлагање

Члан 36.

Оператер је дужан да обезбеди да амбалажни отпад који преузме или прикупи у току сваке календарске године буде поновно искоришћен, рециклиран или одложен најкасније до краја наредне календарске године тако да се постигну национални циљеви у погледу количина прерађеног амбалажног отпада и рециклираних сировина, утврђени у дозволи из члана 31. овог закона.

Постројења за третман и одлагање отпада

Члан 37.

Поновно искоришћење, рециклажа и одлагање амбалажног отпада може се вршити у постројењима за чији рад је издата прописана дозвола за третман и/или одлагање отпада, у складу са условима предвиђеним законом којим се уређује управљање отпадом и другим прописима.

IV. ИЗВЕШТАВАЊЕ О АМБАЛАЖИ И АМБАЛАЖНОМ ОТПАДУ

Обавештавање јавности

Члан 38.

Оператер је дужан да обавештава јавност и крајње кориснике о сврси, циљевима, начину и месту сакупљања амбалаже, као и могућностима поновног искоришћења и рециклаже амбалажног отпада.

Лице из става 1. овог члана врши обавештавање јавности града, града Београда, односно општине на чијој територији се налази место за прикупљање путем средстава јавног информисања или интернета, односно на уобичајен локални начин.

Извештај произвођача, увозника, пакера/пуниоца и испоручиоца

Члан 39.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац из члана 23. овог закона дужан је да до 31. марта текуће године достави Агенцији за заштиту животне средине (у даљем тексту: Агенција) извештај о управљању амбалажом и амбалажним отпадом у претходној години.

Извештај из става 1. овог члана садржи нарочито податке о:

- 1) називу, адреси, делатности и шифри делатности;
- 2) количини и врсти амбалаже стављене у промет или извезене у другу државу, односно увезене за потребе сопствене делатности;
- 3) количини и врсти амбалаже стављене у промет за коју је обавеза управљања пренета оператеру;
- 4) количини и врсти амбалаже стављене у промет за коју сам обезбеђује управљање амбалажним отпадом;
- 5) укупној количини и врсти амбалажног отпада који није комунални отпад који је сам преузео или прикупио од крајњих корисника;
- 6) количини и врсти појединих сировина у преузетом и прикупљеном амбалажном отпаду, наведеном у ставу 2. тачка 5) овог члана;
- 7) количини и врсти поновно искоришћеног или одложеног амбалажног отпада, за сваки метод искоришћења или одлагања посебно;
- 8) количини сировина које су рециклиране, за сваку врсту сировине посебно;
- 9) друге прописане податке.

Крајњи корисник из члана 27. овог закона доставља Агенцији извештај из става 1. овог члана до 31. марта текуће године, који садржи податке о врсти и количини амбалаже коју је сам увезао за сопствене потребе.

Извештај оператера

Члан 40.

Оператер је дужан да достави Агенцији извештај о управљању амбалажом и амбалажним отпадом у току претходне године до 31. марта текуће године.

Извештај из става 1. овог члана садржи нарочито податке о:

- 1) називу, адреси, делатности и шифри делатности произвођача, увозника, пакера/пуниоца, испоручиоца и крајњег корисника, који су оператеру пренели своју обавезу управљања амбалажним отпадом;
- 2) количини амбалаже коју су лица из става 2. тачка 1) овог члана ставила у промет, увезла или извезла у другу државу;
- 3) укупној количини и врсти комуналног амбалажног отпада који је оператер преузео од комуналних предузећа;
- 4) укупној количини и врсти амбалажног отпада који није комунални отпад који је оператер преузео или сакупио од крајњих корисника;
- 5) количини и врсти појединих сировина у преузетом и прикупљеном амбалажном отпаду, односно које су прерађене;
- 6) количини и врсти поновно искоришћеног или одложеног амбалажног отпада, за сваки метод искоришћења или одлагања посебно;
- 7) друге прописане податке.

Изузетак од обавезе достављања извештаја

Члан 41.

Трговац из члана 28. став 1. овог закона, као и лица из чл. 29. став 1. и 30. ст. 1. и 2. овог закона нису дужни да доставе годишњи извештај Агенцији.

Регистар и извештај

Члан 42.

Министарство успоставља и води регистар издатих дозвола у складу са овим законом.

Подаци уписани у регистар из става 1. овог члана су јавни.

Агенција саставља и објављује сваке године извештај о количини произведене, увезене и извезене амбалаже и управљању амбалажним отпадом у Републици Србији и доставља га Министарству.

Министар прописује садржину и начин вођења регистра издатих дозвола, као и образац извештаја из чл. 39. и 40. овог закона.

V. ЕКОНОМСКИ ИНСТРУМЕНТИ

Накнада за стављање амбалаже у промет

Члан 43.

Испоручилац који амбалажу или упакован производ ставља у промет на територији Републике Србије, плаћа накнаду.

Накнада из става 1. овог члана одређује се према врсти, количини, саставу и намени амбалаже, материјалу од којег је амбалажа израђена, као и у односу на националне циљеве.

Средства остварена од накнаде из става 1. овог члана приход су буџета Републике Србије и користе се наменски за управљање отпадом преко Фонда за заштиту животне средине, у складу са законом.

Влада прописује ближе критеријуме за обрачун накнаде и ослобађање од плаћања накнаде, обвезнике плаћања, висину накнаде, као и начин обрачунавања и плаћања накнаде.

Депозитни и кауцијски систем

Члан 44.

Влада може успоставити депозитни систем за једнократну амбалажу у случају када се утврди да је то неопходно ради постизања национални циљева.

Крајњи снабдевач који производ упакован у једнократну амбалажу ставља у промет, наплаћује од крајњег корисника депозит по јединици продајне амбалаже ради успостављања система повраћаја искоришћене једнократне амбалаже.

Произвођач или увозник производа који је упакован у повратну амбалажу установљава кауцијски систем.

Крајњи снабдевач који ставља у промет производ упакован у повратну амбалажу дужан је да од крајњег корисника наплати кауцију за ову врсту амбалаже.

Крајњи снабдевач дужан је да од крајњег корисника прихвати једнократну и повратну амбалажу.

Након повраћаја амбалаже из става 5. овог члана крајњи снабдевач дужан је да врати наплаћен депозит, односно кауцију крајњем кориснику.

Влада прописује врсте једнократне амбалаже за које се успоставља депозитни систем, начин функционисања тог система, висину депозита и начин његове наплате.

Кауција за хемикалије

Члан 45.

Произвођач или увозник одређене хемикалије дужан је да утврди износ кауције коју потрошач плаћа за појединачну амбалажу у коју је смештена та хемикалија.

Кауција из става 1. овог члана не може бити мања од 10% ни већа од 30% од цене хемикалије која је смештена у амбалажу, осим за одређену амбалажу за коју министар прописује висину кауције.

Произвођач и увозник хемикалије дужни су да, о сопственом трошку, од трговца прикупе повратну амбалажу у коју је била смештена та хемикалија и настао амбалажни отпад.

Ако кауција прикупљена од стране трговца не може бити враћена због прекида или престанка његове делатности, произвођач или увозник хемикалије дужан је да од потрошача преузме повратну амбалажу у коју је била смештена та хемикалија и врати кауцију потрошачу.

Министар прописује:

1) за које хемикалије је произвођач или увозник дужан да утврди кауцију за појединачну амбалажу у коју је смештена та хемикалија;

2) висину кауције за одређену амбалажу зависно од врсте амбалаже или хемикалије која је у њу смештена.

Трговац је дужан да наплати кауцију за појединачну амбалажу у коју је смештена хемикалија у износу утврђеном у складу са овим законом.

Трговац је дужан да од потрошача прихвати повратну амбалажу у коју је била смештена хемикалија и настао амбалажни отпад како би их предао произвођачу или увознику.

По прихватању повратне амбалаже у коју је била смештена хемикалија и настало амбалажног отпада, трговац је дужан да потрошачу врати наплаћену кауцију.

Трговац мора да има дозволу за обављање делатности сакупљања и транспорта амбалажног отпада насталог од амбалаже у коју је била смештена опасна хемикалија на које се примењује закон којим се уређује управљање отпадом.

Потрошач из става 7. овог члана је дужан да трговцу врати повратну амбалажу и настао амбалажни отпад.

VI. НАДЗОР

Надзор над радом

Члан 46.

Министарство врши надзор над радом Агенције, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, као и овлашћених правних лица, у вршењу поверених послова, у складу са законом о управљању отпадом и овим законом.

Инспекцијски надзор

Члан 47.

Инспекцијски надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих за његово извршавање врши министарство, ако законом о управљању отпадом и овим законом није друкчије прописано.

Аутономној покрајини поверава се вршење инспекцијског надзора над активностима управљања амбалажним отпадом који се обавља на територији аутономне покрајине.

Инспекцијски надзор врши се преко инспектора за заштиту животне средине у оквиру делокруга утврђеног законом о управљању отпадом и овим законом.

Надзор над применом одредаба овог закона које се односе на стављање амбалаже у промет врши министарство надлежно за трговину преко тржишних инспектора.

Права и дужности инспектора

Члан 48.

У вршењу инспекцијског надзора надлежни инспектор има право и дужност да утврђује:

- 1) да ли су испуњени услови за стављање амбалаже у промет;
- 2) да ли је амбалажа прописно означена;
- 3) да ли произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац испуњава прописане обавезе;
- 4) да ли трговац на велико као крајњи снабдевач и/или трговац на мало испуњава прописане обавезе у складу са законом;
- 5) да ли се сакупљање, транспорт, складиштење, третман и одлагање амбалажног отпада врши на прописан начин;
- 6) да ли је произвођач, увозник, пакер/пунилац, испоручилац или крајњи корисник који је амбалажу увезао или купио за потребе сопствене делатности прибавио дозволу за сопствено управљање амбалажним отпадом, да ли поступа у складу са том дозволом или је своју обавезу управљања амбалажним отпадом пренео на оператера;
- 7) да ли је оператер прибавио дозволу за управљање амбалажним отпадом, односно да ли је организовао један или више центара за сакупљање, разврставање и привремено складиштење амбалажног отпада;
- 8) да ли оператер обавештава јавност и крајње кориснике о сврси, циљевима, начину и месту сакупљања амбалаже, као и могућностима поновног искоришћења и рециклаже амбалажног отпада;
- 9) да ли је произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац, односно оператер поднео министарству, у року утврђеном законом, годишњи извештај о управљању амбалажом и амбалажним отпадом;
- 10) да ли трговац исплаћује кауцију, односно потрошач врши повраћај амбалаже;
- 11) да ли произвођач и увозник хемикалија испуњавају прописане обавезе;
- 12) да ли се спроводе друге прописане мере, у складу са овим законом.

Овлашћења инспектора

Члан 49.

У вршењу послова инспекцијског надзора, инспектор је овлашћен да:

- 1) да забрани произвођачу да ставља у промет амбалажу која не испуњава прописане услове;
- 2) да нареди произвођачу, увознику, пакеру/пуниоцу и испоручиоцу да изврши прописане обавезе;
- 3) да нареди произвођачу, односно увознику да о свом трошку стави одговарајућу ознаку на амбалажу, етикету или на приложено упутство;

4) да нареди произвођачу да на примерен начин на продајном месту обавештава трговца и потрошача о битним својствима производа и амбалаже, опасним и штетним супстанцама које они садрже, као и начину поступања са производом и амбалажом када постану отпад;

5) нареди крајњем кориснику, трговцу на велико као крајњем снабдевачу и/или трговцу на мало да изврши прописане обавезе;

6) забрани управљање амбалажним отпадом лицу које нема дозволу министарства;

7) да нареди лицу које управља амбалажним отпадом да поступа у складу са законом;

8) нареди произвођачу, увознику и трговцу да испуњава прописане обавезе у погледу амбалаже у коју је смештена хемикалија;

9) нареди извршење других обавеза прописаних овим законом.

VII. НАДЛЕЖНОСТ ЗА РЕШАВАЊЕ О ЖАЛБИ

Члан 50.

О мерама из члана 49. овог закона надлежни инспектор доноси решење.

На решење надлежног инспектора може се изјавити жалба министру у року од 15 дана од дана пријема решења.

Жалба на решење надлежног инспектора не одлаже извршење решења.

Решење министра по жалби из става 3. овог члана је коначно.

VIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 51.

Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво, предузеће или друго правно лице ако:

1) ставља у промет амбалажу која не испуњава прописане услове (чл. 7. до 14);

2) не означава амбалажу на прописан начин (члан 15);

3) отпад не преузима на прописан начин (члан 18. ст. 1. и 4);

4) не организује простор за преузимање, сакупљање, разврставање и привремено складиштење амбалажног отпада (члан 19. став 1);

5) не поступа са амбалажним отпадом који није комунални отпад на прописан начин (члан 21);

6) не поступа са амбалажним отпадом који је загађен опасним материјама на прописан начин (члан 22);

7) не обезбеди преузимање, сакупљање, поновно искоришћење, рециклажу или одлагање амбалажног отпада на прописан начин (члан 23);

8) не обезбеди управљање амбалажним отпадом у име произвођача, увозника, пакера/пуниоца и испоручиоца са којим је закључио уговор (члан 24. став 2);

9) управља амбалажним отпадом који није комунални отпад без дозволе министарства и супротно условима утврђеним у дозволи (члан 25. став 5);

10) не поступа са амбалажним отпадом у складу са чланом 26. овог закона;

11) не управља амбалажним отпадом који није комунални отпад у складу са чланом 27. овог закона;

12) управља амбалажним отпадом без дозволе министарства (члан 31. став 1);

13) не организује центре за сакупљање, разврставање и привремено складиштење амбалажног отпада у складу са чланом 35. овог закона;

14) не обезбеди поновно искоришћење, рециклажу или одлагање амбалажног отпада у складу са чланом 36. овог закона;

15) не обавештава јавност и крајње кориснике о управљању амбалажом и амбалажним отпадом (члан 38);

16) не достави Агенцији годишњи извештај о управљању амбалажом и амбалажним отпадом (члан 39);

17) не достави Агенцији годишњи извештај о управљању амбалажним отпадом за који је уговором преузео обавезу управљања (члан 40);

18) не наплати од крајњег корисника депозит за једнократну амбалажу, односно кауцију за повратну амбалажу, не прихвати ту амбалажу од крајњег корисника, након повраћаја амбалаже не врати крајњем кориснику наплаћен депозит, односно кауцију (члан 44);

19) не утврди износ кауције коју потрошач плаћа за амбалажу у коју је смештена хемикалија или износ кауције утврди супротно овом закону, не прикупи од трговца о сопственом трошку повратну амбалажу у коју је била смештена хемикалија и настали амбалажни отпад, не прихвати повратну амбалажу у коју је била смештена хемикалија и не врати кауцију потрошачу у случају прекида или престанка делатности трговца (члан 45. ст. 1. до 4);

20) не наплати кауцију за појединачну амбалажу у коју је била смештена хемикалија у утврђеном износу, не прихвати повратну амбалажу у коју је била смештена хемикалија и настали амбалажни отпад како би их предао произвођачу или увознику, односно по њиховом прихватању не врати потрошачу наплаћену кауцију (члан 45. ст. 6. до 8).

За прекршај из става 1. овог члана може се изрећи новчана казна у сразмери са висином причињене штете или неизвршене обавезе, вредности робе или друге ствари која је предмет прекршаја, а највише до двадесетоструког износа тих вредности.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву, предузећу или другом правном лицу новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара.

За прекршај из става 1. тач. 1) до 7), 9) до 11), 16), 18), 19) и 20) овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 250.000 до 500.000 динара или казном затвора до 30 дана.

За прекршај из става 1. тач. 5) и 7) овог члана казниће се физичко лице новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана.

Члан 52.

За прекршај из члана 51. овог закона може се уз казну изрећи и заштитна мера одузимања предмета који су употребљени или намењени за извршење прекршаја, односно који су настали извршењем прекршаја.

Члан 53.

Новчаном казном од 40.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу државне управе, ако:

- 1) не успостави и не води регистар издатих дозвола (члан 42. став 1);
- 2) не објави годишњи извештај о количини произведене, увезене и извезене амбалаже, као и о управљању амбалажним отпадом у Републици Србији и не достави га Министарству (члан 42. став 3).

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рокови за доношење подзаконских аката

Члан 54.

Подзаконски акти за спровођење овог закона донеће се у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

Рокови за прилагођавање

Члан 55.

Произвођач, увозник, пакер/пунилац и испоручилац дужни су да:

- 1) организују преузимање амбалажног отпада, у складу са чланом 18. овог закона и обезбеде простор за преузимање, сакупљање, разврставање и привремено складиштење амбалажног отпада, у складу са чланом 19. овог закона у року од дванаест месеци од дана ступања на снагу овог закона;
- 2) обезбеде управљање амбалажним отпадом из члана 23. овог закона у року од осамнаест месеци од дана ступања на снагу овог закона;
- 3) за комунални амбалажни отпад закључе уговор са оператером у року од дванаест месеци од дана ступања на снагу овог закона;
- 4) за амбалажни отпад који није комунални отпад закључе уговор са оператером или прибаве дозволу за сопствено управљање амбалажним отпадом у року од дванаест месеци од дана ступања на снагу овог закона;
- 5) податке из члана 26. став 1. тачка 3) овог закона означе на амбалажи коју стављају у промет у року од осамнаест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Крајњи корисник је дужан да обезбеди спровођење прописаног поступка са амбалажним отпадом из члана 27. овог закона у року од осамнаест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Одлагање примене

Члан 56.

Произвођач и увозник амбалаже дужан је да своје пословање које се односи на означавање амбалаже из члана 15. овог закона усклади у року од дванаест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Амбалажа која је произведена пре ступања на снагу овог закона, а није усаглашена са основним захтевима које амбалажа мора да испуњава за стављање у промет, може да буде у промету најдуже две године од дана ступања на снагу овог закона.

Ступање на снагу

Члан 57.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.